

ning at faa en saadan Holdeplads, vil man ikke betænke sig paa at forlange en Holdeplads anlagt paa hver Fjerdingvej af Statsbanernes hele Længde.

Jeg tror da, at det ærede Mindretal bør erkende at være gaaet alt for langt i sin ensidige Behandling af hele dette Spørgsmaal, og jeg tror, at Flertallet ved dets Ordfører har Ret i den Betragtning, at her er der afsluttet en Overenskomst, der yder passende Fordele til begge Sider, baade til Staten og Kommunen, og det paa en saadan Maade, at der fremkommer en Ordning af Banegaardsforholdene, der vil være af stor Betydning baade for Staten, Byen og hele Landets Trafik.

Jensen-Sønderup: Jeg vil gerne ganske kort sige, at det er noget af en Fortalelse, naar den ærede Ordfører paastaar, at Aarhus opnaar næsten ingenting for sine 2 Millioner (Stilling: Det har jeg ikke sagt). Jo, Fortrykket skal nok vise det. Og Staten opnaar jo næsten heller intet. Det er sørgeligt, om baade Staten og Kommunen skal paatage sig saa store Bekostninger, uden at der tilvejebringes en for nogen af Parterne bedre Ordning. Det er nemlig givet, at der kan bygges en Station, uden at den bliver løftet. Fra Statsbanernes Synspunkt kan der i og for sig fremkomme et lige saa tilfredsstillende Resultat ad anden Vej. Det har sine Fordele, at Stationen er løftet, men det har ogsaa sine svage Sider, og begge Dele kan vel veje op mod hinanden.

Det er dog ikke for at komme dybere ind paa dette, at jeg har forlangt Ordet, men for at sige til den højtærede Minister, at selvfølgelig har Mindretallet været klart over, at denne Overenskomst kan omstødes, men kun paa den Maade, at man siger, at man ikke vil gaa med til Stationsbygningen. Og naar man da staar overfor dette at maatte tage en Overenskomst, selv om man synes, at den; sammenlignet med tidligere Tilfælde, i Virkeligheden er for ugunstig for Statsbanerne, hvis man overhovedet vil naa til en Ordning af Stationsforholdene — hvilket er absolut paakrævet —, saa tager man den alligevel. Derfor kan man nok have Lov til at gøre opmærksom paa, at man finder, at denne Overenskomst er alt for ugunstig for Statsbanerne.

Naar den højtærede Minister med Hensyn til Dejbjerg Holdeplads siger, at det er Beboerne, der har ønsket den, maa jeg sige, at jeg har ogsaa forstaaet det saaledes, at den dyrere Ordning i Aarhus er noget, som Aarhus Kommune har ønsket. For

saa vidt imødekommer man Ønsker i begge Tilfælde.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det ærede Medlem indrømmer nu, at Rigsdagen staar frit overfor denne Overenskomst, Rigsdagen er i Stand til at hindre Overenskomsten. Men sagde det ærede Medlem, dette kan kun ske ved, at man ogsaa vælter Planen om den foreslaaede nye Banegaard. Rigsdagen staar dog fuldkommen frit i enhver Henseende. Naar den ikke vil indgaa paa den Overenskomst, der kræver saa betydelige Ofre, da kan den vedtage en Banegaard, der ikke kræver saadanne Ofre, nemlig en Ombygning af den nuværende Banegaard paa de nuværende Sted uden at være løftet. Det ærede Medlem maa hellere gøre Indrømmelsen fuldt ud.

J. Andersen: Hvis Ministeren har Ret i, at Statsbanernes Arkitekt er alle andre saa overlegen i Bygning af Banegaarde, at han vil kunne bygge denne Banegaard bedre end nogen anden, vil den højtærede Overarkitekt, hvis Kvalifikationer jeg ikke skal udtale mig videre om her, have en udmærket Lejlighed til at vise det, naar man gaar ind paa Konkurrence. Han vil faa Adgang til ligesom alle andre Arkitekter at komme med et Forslag. Og er han alle andre overlegen, er der ingen Tvivl om, at det bliver ham, der kommer til at bygge denne Banegaard. Med Hensyn til Rigsdagens Indflydelse paa at vælge mellem de Planer, der ved den Lejlighed maatte indkomme, vil jeg gerne sige, at vi har ligesaa faaet vedtaget og godkendt fra alle Sider at Rigsdagen udmærket godt kan vælge Repræsentanter til at staa ved Ministerens Side i Forhandlingerne med Kommunerne om, hvor meget de skal yde for at faa visse Banegaarde, Jernbaneanlæg m. m. gennemført. Alle Partier har valgt deres Folk til at træde til paa Rigsdagens Vegne og derefter forelægge Sagen for Udvalget. Jeg synes derfor ikke, der er det mindste Vejen for, at en lignende Ordning kunde træffes her. Der mangler kun een eneste Ting; nemlig god Villie.

Ordføreren (Stilling): Naar der i Betænkningen staar, at Flertallet henstiller, at der afholdes en Konkurrence, er det naturligtvis kun en Henstilling, men Udvalget havde selvfølgelig haabet, at Ministeren vilde have taget Hensyn til den. Efter Ministerens bestemte Afvisning finder jeg